ECLI:NL:RBAMS:2021:4431

Instantie	Rechtbank Amsterdam
Datum uitspraak	25-06-2021
Datum publicatie	24-08-2021
Zaaknummer	AMS 20/5657
Rechtsgebieden	Bestuursrecht
Bijzondere kenmerken	Eerste aanleg - enkelvoudig
Inhoudsindicatie	: herhaalde aanvraag naturalisatie/ paspoort / nieuw feit in de zin van artikel 4:6 van de Awb / ondeugdelijke motivering / gegrond.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

RECHTBANK AMSTERDAM

Bestuursrecht

zaaknummer: AMS 20/5657

uitspraak van de enkelvoudige kamer in de zaak tussen

[eiser] , te Amsterdam, eiser

(gemachtigde: mr. R.J. Schenkman),

en

de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, verweerder

(gemachtigde: mr. W. Vrooman).

Procesverloop

Bij besluit van 25 juni 2020 (het primaire besluit) heeft verweerder het verzoek van eiser tot naturalisatie als bedoeld in artikel 7 van de Rijkswet op het Nederlanderschap (RWN) afgewezen.

Bij besluit van 28 oktober 2020 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiser ongegrond verklaard.

Eiser heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 31 mei 2021 via een Skype-verbinding. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

Overwegingen

Inleiding

1. Eiser is op 13 februari 2001 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd met ingang van 1 juni 2001 geldig tot 1 juni 2004. Omdat er indicaties naar voren zijn gekomen dat er mogelijk onjuiste gegevens zijn verstrekt door eiser heeft Bureau Land en Taal (BLT) een taalanalyse verricht. Uit het rapport blijkt dat eiser Pidgin-Engels spreekt met een tongval die eiser eenduidig buiten Sierra Leone plaatst. Tevens blijkt uit het rapport dat eiser geen kennis had van het Krio, noch een andere inheemse taal van Sierra Leone. Door eisers gebrek aan gedetailleerde informatie met betrekking tot de gestelde herkomstomgeving en eisers gebrek aan kennis van het Krio, is eiser eenduidig niet herleidbaar tot de spraakgemeenschap binnen Sierra Leone. Vanwege onder andere twijfel aan de nationaliteit, identiteit en het asielrelaas is de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd bij beschikking van 28 december 2006 niet ingewilligd. Met ingang van 15 juni 2007 is eiser in het bezit gesteld een verblijfsvergunning regulier speciale regeling geldig tot 15 juni 2008. Vervolgens is eiser met ingang van 15 juni 2008 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voorgezet verblijf na verblijf op grond van speciale regeling 2007, geldig tot 15 juni 2018.

2.1. Op 3 februari 2016 heeft eiser een verzoek om naturalisatie ingediend. Dit verzoek is bij besluit van 1 december 2016 afgewezen. Aan deze afwijzing heeft verweerder ten grondslag gelegd dat tijdens de behandeling van het verzoek indicaties naar voren waren gekomen dat eiser ten tijde van zijn asielverzoek mogelijk onjuiste informatie had verstrekt. Verweerder heeft het resultaat van de onder 1. genoemde taalanalyse aan de afwijzing ten grondslag gelegd. Met het overleggen van een verklaring van de ambassade van Sierra Leone, waarin de ambassade slechts bevestigt dat eiser een inwoner is van Sierra Leone, is eisers nationaliteit niet vast komen te staan. Daarom voldeed eiser niet aan artikel 7 van de RWN, aldus verweerder.

2.2. Tegen deze beslissing heeft eiser bezwaar gemaakt. Eiser is in de gelegenheid gesteld om zijn originele geboorteakte, paspoort en een verklaring van de ambassade te overleggen. Eiser heeft geen paspoort overgelegd, wel een verklaring van de ambassade en originele geboorteakte. Die documenten zijn echt bevonden. Verweerder twijfelde ernstig aan de juistheid van de gestelde persoonsgegevens, mede gelet op de uitkomst van de taalanalyse. Aangenomen werd dat de Sierra Leoonse autoriteiten een geboorteakte hadden opgesteld op basis van mondeling verstrekte informatie die inhoudelijk niet juist kon zijn. Het bezwaarschrift is ongegrond verklaard. Hiertegen is geen beroep ingesteld, waardoor het besluit in rechte vaststaat.

2.3. Op 4 juli 2019 heeft eiser wederom een verzoek om naturalisatie ingediend. Bij de aanvraag heeft eiser een paspoort overgelegd.

Standpunt verweerder

3. Bij het primaire besluit heeft verweerder het verzoek van eiser om naturalisatie met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) afgewezen. Volgens verweerder heeft eiser ter onderbouwing van het nieuwe verzoek geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden naar voren gebracht. Verweerder heeft het nieuwe verzoek daarom op dezelfde gronden afgewezen als het eerdere besluit. Verweerder heeft dit besluit in bezwaar gehandhaafd. Het door eiser overgelegde Sierra Leoonse paspoort doet hier wat verweerder betreft niet aan af. De aanwezigheid van dit paspoort ontkracht het bestaan en de inhoud van de conclusies van de taalanalyse niet. Ten overvloede merkt verweerder op dat sprake is van een openstaande strafzaak, wat kan worden aangemerkt als een relevante openbare orde zaak als bedoeld in artikel 9, eerste lid, van de RWN.

Standpunt eiser

4. Eiser stelt dat verweerder ten onrechte het verzoek om naturalisatie met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, van de Awb heeft afgewezen. Als nieuw feit heeft eiser ter onderbouwing van zijn nationaliteit een Sierra Leoons paspoort overgelegd. Dat document was bij zijn eerdere aanvraag in 2016 nog niet voorhanden. In de tweede plaats stelt eiser dat niet is gebleken dat het overgelegde paspoort niet authentiek is. Verweerder moet daarom van de juistheid van de daarin opgenomen persoonsgegevens uitgaan. Verweerder stelt ten onrechte dat de vraag of het paspoort authentiek is niet relevant is. Immers, met een geldig authentiek paspoort kan iemand zijn identiteit en nationaliteit aantonen. Eiser meent daarom dat zijn nationaliteit en identiteit onomstotelijk zijn aangetoond. Tot slot stelt eiser dat verweerder ten onrechte heeft afgezien van een hoorzitting in bezwaar.

Het oordeel van de rechtbank

5. De rechtbank komt tot de volgende beoordeling.

6. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling), vloeit voort dat, een bestuursorgaan in het algemeen bevoegd is om een herhaalde aanvraag of een verzoek om terug te komen van een besluit inhoudelijk te behandelen en daarbij het oorspronkelijke besluit in volle omvang te heroverwegen. Het bestuursorgaan kan er op grond van artikel 4:6, tweede lid, van de Awb ook voor kiezen om, als er volgens hem geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn, de herhaalde aanvraag af te wijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende besluit. Hetzelfde geldt als een rechtzoekende het bestuursorgaan verzoekt terug te komen van een besluit. Als het bestuursorgaan - overeenkomstige - toepassing geeft aan artikel 4:6, tweede lid, van de Awb, dan toetst de bestuursrechter aan de hand van de aangevoerde beroepsgronden en eventueel door het bestuursorgaan gevoerd beleid, of het bestuursorgaan zich terecht, en zorgvuldig voorbereid en deugdelijk gemotiveerd op het standpunt heeft gesteld dat er geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn. Als de bestuursrechter tot het oordeel komt dat het bestuursorgaan zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat er geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn, dan kan dat afwijzing van de aanvraag of het verzoek om terug te komen van een besluit in beginsel dragen. De bestuursrechter kan aan de hand van wat de rechtzoekende heeft aangevoerd evenwel tot het oordeel komen dat het besluit op de herhaalde aanvraag of het verzoek om terug te komen van een besluit evident onredelijk is.1

7. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moet het volgende worden begrepen: feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd.

8. De rechtbank is van oordeel dat het nieuwe paspoort als nieuw feit in de zin van artikel 4:6 van de Awb moet worden aangemerkt. Niet in geschil is dat het door eiser overgelegde paspoort niet eerder is overgelegd en in zoverre nieuw is. Verweerder heeft zich niet op het standpunt kunnen stellen dat op

voorhand is uitgesloten dat dit document kan afdoen aan het eerder genomen besluit van 1 december 2016. In de Handleiding2 is bepaald dat de verzoeker om naturalisatie in beginsel een geldig buitenlands reisdocument (paspoort) overlegt. Zoals verweerder in zijn besluit van 1 december 2016 ook zelf heeft overwogen geldt een geldig buitenlands reisdocument (paspoort) als document aan de hand waarvan bij uitstek de juiste nationaliteit van de verzoeker kan worden vastgesteld. Daar komt bij dat eiser documenten heeft overgelegd waaruit blijkt dat hij is afgereisd naar Sierra Leone om zijn paspoort op te halen. Ook heeft hij een ontvangstbewijs van betaling van de leges voor het paspoort overgelegd. Dat verweerder twijfels heeft kan zo zijn, maar dat is juist iets dat aan de orde komt bij een inhoudelijke beoordeling van eisers aanvraag. Overigens heeft verweerder voor het eerst op de zitting aangegeven dat niet is gebleken op basis van welk brondocument de autoriteiten het paspoort hebben afgegeven en dat niet is gebleken van een deugdelijk identificatieproces. De rechtbank is van oordeel dat verweerder eiser hiermee eerder had moeten confronteren en hem in de gelegenheid had moeten stellen dit te onderbouwen. De stelling van verweerder in het bestreden besluit dat de twijfel alleen kan worden weggenomen door een contra-expertise volgt de rechtbank niet. Dit standpunt heeft verweerder bij de eerdere afwijzing ook niet ingenomen. In dat besluit heeft verweerder aan de taalanalyse een zwaarder gewicht gehecht, omdat eiser, hoewel hij daartoe in de gelegenheid was gesteld, niet aannemelijk had gemaakt hoe de identificatie bij de verkrijging van zijn paspoort had plaatsgevonden. De rechtbank ziet niet in waarom eiser met een origineel paspoort, met eventueel daarbij een verklaring van de Sierra Leoonse autoriteiten over het identificatieproces, de gerezen twijfels niet kan wegnemen. De rechtbank is gelet op het voorgaande van oordeel dat verweerder onvoldoende onderzoek heeft verricht naar de juistheid van de door eiser overgelegde informatie. Op de zitting heeft verweerder gewezen om een drietal uitspraken van de Afdeling waaruit volgens hem volgt dat de gestelde nieuwe feiten en omstandigheden moeten afdoen aan het eerder genomen besluit en alleen middels een contra-expertise de gerezen twijfel over de identiteit en nationaliteit kan worden weggenomen.3 De rechtbank is van oordeel dat deze uitspraken verweerder niet kunnen baten. Uit geen van de genoemde uitspraken volgt dat een taalanalyse alleen kan worden weerlegd door middel van een contra-expertise. Bovendien was in geen van deze uitspraken sprake van een afwijzing van een aanvraag op grond van artikel 4:6 van de Awb. In al die zaken heeft verweerder beoordeeld welke waarde aan het betreffende paspoort toekwam. Door dat in deze zaak niet te doen heeft verweerder de lat te hoog gelegd. De conclusie is daarom dat eiser wel nieuwe feiten en omstandigheden aan zijn aanvraag ten grondslag heeft gelegd. Verweerder heeft de aanvraag ten onrechte met toepassing van artikel 4:6 van de Awb afgewezen. Het besluit berust in zoverre op een ondeugdelijke motivering, waardoor het beroep slaagt.

9. Eiser heeft ook aangevoerd dat de hoorplicht is geschonden. Nu verweerder gelet op het voorgaande het bezwaar van eiser niet als kennelijk ongegrond heeft kunnen afdoen, had hij eiser op grond van artikel 7:3 van de Awb moeten horen in de bezwaarfase. Ook deze beroepsgrond slaagt.

Conclusie

10. Gelet op het voorgaande is het beroep gegrond. De rechtbank zal het besluit vernietigen wegens strijd met artikel 7:3 en artikel 7:12 van de Awb.

11. Omdat de rechtbank het beroep gegrond verklaart, bepaalt de rechtbank dat verweerder aan eiser het door hem betaalde griffierecht vergoedt.

12. De rechtbank veroordeelt verweerder in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op 1.068,- (1 punt voor het indienen van het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van 534,- en een wegingsfactor 1).

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op binnen zes weken na de dag van verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak;
- draagt verweerder op het betaalde griffierecht van 178,- aan eiser te vergoeden;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag van 1.068,-.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H.B. van Gijn, rechter, in aanwezigheid van E.P.W. Kwakman, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

---

[1] Zie onder meer de uitspraak van 10 maart 2021, ECLI:NL:RVS:2021:489.

[2] Handleiding rijkswet op het Nederlanderschap 2003.

[3] Uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 13 september 2017, ECLI:NL:RVS:2017:2483, van 3 februari 2015, ECLI:NL:RVS:2016:258 en van 16 april 2010, ECLI:NL:RVS:2010:BM2266.